

Setembre: arriba el nostre moment

Motivació del mes

Un nou curs comença i, des del primer dia, els joves volen ser protagonistes. Rebre el nou curs que arriba. Començar a fixar els objectius de l'any. Descobrir què ens hi trobarem. Planificar el temps, seleccionar el més important. Preguntar i proposar. I sí, de vegades també queixar-se quan no s'està a gust. Somniar amb un curs en què ells se sentin protagonistes, en què ells siguin els protagonistes.

Setmana 1

Celebrem l'inici d'un nou curs que representa un full en blanc per poder escriure tots els propòsits futurs. És un moment per connectar i gaudir de la companyia dels altres. Tots tenim un paper important en aquesta trobada i junts farem que sigui una experiència enriquidora.

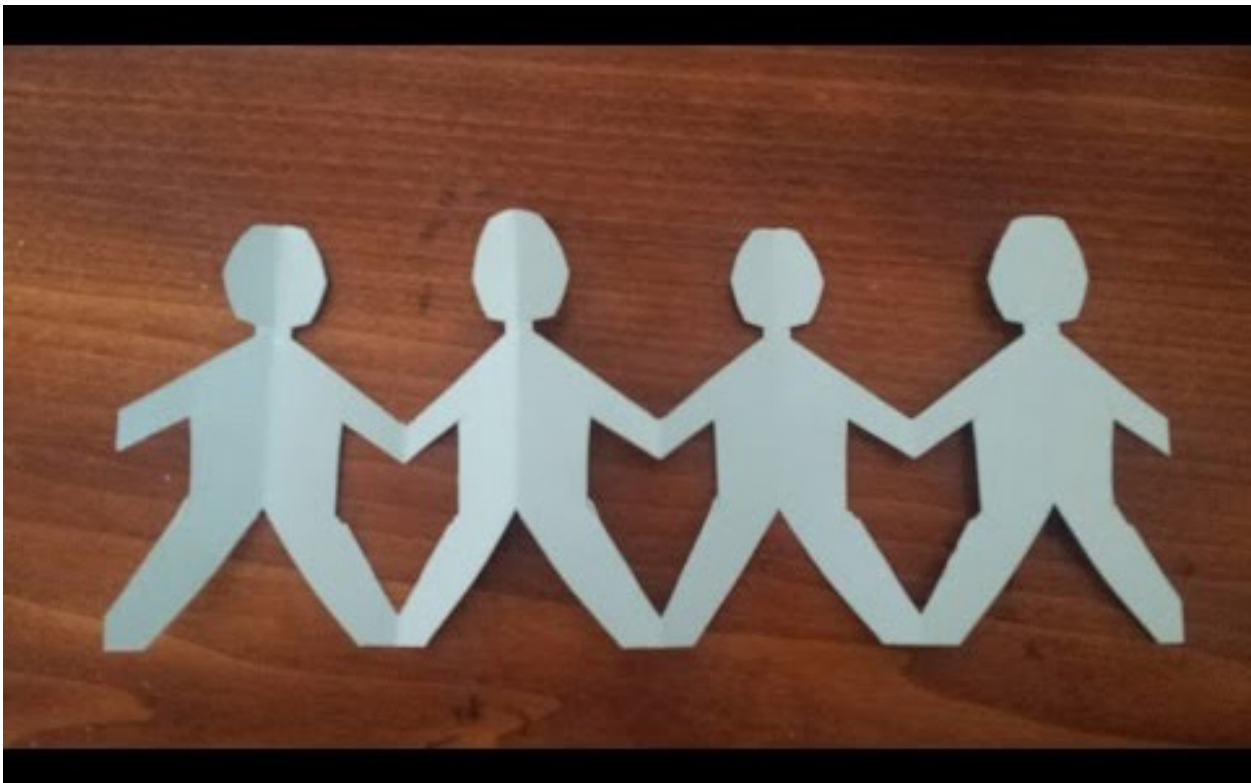
En aquest moment, ens aturarem per reflexionar i fixar uns objectius inicials que anirem madurant al llarg del curs.

Recurs: Dinàmica

En un full en blanc, dibuixeu i retalleu uns ninos enganxats i darrere de cadascun escriviu un propòsit per aconseguir aquest curs.

Després, compartiu amb la resta dels companys un dels vostres propòsits i enganxeu els vostres ninos en un mural conjunt.

Imatge:

Setmana 2

Sou els protagonistes del vostre camí, però... us sentiu acompanyats per fer-lo? Què vol dir per a vosaltres que us acompanyin? Vosaltres acompanyeu altres persones en el seu propi camí?

Recurs: Poema

Llegiu aquest poema de Joana Raspall titulat *L'amistat* i feu un llistat dels sentiments que es poden extreure del text. Què és l'amistat per a la poetessa? Comenteu amb la resta de la classe quina importància té per a vosaltres l'amistat en el vostre camí.

Amistat

L'engruna de tristesa
que t'endevino als ulls,
quin mal vent l'ha sembrada?
A quin jardí la culls?

T'allargo la mà estesa
per si vols venir amb mi.
Una pena amagada
també es pot compartir.

No cal que me l'expliquis;
no t'ho preguntaré.
El sol, sense preguntes,
escalfa, i ens fa bé.

Joana Raspall
Barcelona 1913- Sant Feliu de Llobregat, 2013

Setmana 3

Què vol dir per a vosaltres que us donin un cop de mà? Us han donat un cop de mà alguna vegada? I vosaltres, ho heu fet? Compartiu voluntàriament amb la resta dels companys alguna vegada en què us van ajudar i alguna vegada en què vàreu ajudar vosaltres, i expliqueu com us va sentir en tots dos casos.

Recurs: Dinàmica

Dibuixeu la vostra mà (dreta o esquerra) en un full en blanc i retalleu-la. En una de les dues cares poseu a qui heu donat o voldríeu donar un cop de mà i per què (companys, amics, familiars, etc.) i l'altra cara, la podeu decorar. Després enganxeu-les com vulgueu en un mural de classe.

Aquí en teniu alguns exemples:

Imatge 1:

Imatge 2:

Octubre: no ens rendim

Motivació del mes

Les primeres dificultats comporten també els primers dubtes. Si alguna cosa té la joventut és que les pors es veuen diferents. O directament no es veuen. Per això, la rendició no entra en els plans dels joves. Així, com els Germans de Bugobe que van lluitar fins al final per la seva missió, prenem el seu exemple per no rendir-nos quan sembli que tot va malament. No rendir-se és saber bé de qui ens fiem.

Setmana 1

El Dia Internacional de la No Violència se celebra cada 2 d'octubre, l'aniversari del naixement de Mahatma Gandhi. Gandhi fou un dels pares de la independència de la nació índia i de la desaparició del Raj Britànic (el govern colonial britànic sobre el subcontinent indi). És recordat com un dels líders més influents de la història i els seus principis de no-violència i resistència pacífica han inspirat moviments de llibertat i drets civils a tot el món. El seu títol de Mahatma significa «gran ànima», en sànscrit, un títol que reflecteix la seva importància en la història índia i global.

Recurs: Debat

Mahatma Gandhi, tot i les dificultats que va trobar, no va dubtar en continuar la lluita pacífica pels seus ideals. Per què creieu que no va defallir? I vosaltres, us heu trobat obstacles o dificultats? Com els heu resolt?

Llegiu en veu alta les següents frases de Mahatma Gandhi. Creieu que les podeu aplicar a la vostra vida quotidiana? En quines situacions? Debateu i poseu en comú les vostres reflexions.

«La força no ve de cap capacitat física. Ve d'una voluntat indomable».

«L'alegria rau en la lluita, l'esforç i el patiment que suposa la lluita, i no en la victòria en si mateixa».

«El bon ésser humà és amic de tot ésser viu».

«La millor manera de trobar-se un mateix és perdre's en l'ajuda als altres».

Setmana 2

El 10 d'octubre se celebra el Dia Mundial de la Salut Mental.

Aquesta commemoració, promoguda per la Federació Mundial de la Salut Mental, va néixer l'any 1992 per equiparar la salut mental amb la salut física. Els seus objectius són sensibilitzar la societat sobre els trastorns mentals, lluitar contra l'estigmatització que pateixen les persones afectades i impulsar iniciatives que millorin la seva atenció.

El de salut mental i benestar emocional és un concepte ampli relacionat amb la manera com ens sentim, pensem o actuem en el nostre dia a dia. Es pot definir com un estat d'equilibri i benestar en què una persona és conscient de les seves capacitats i pot desenvolupar les seves habilitats cognitives i emocionals, viure en societat i satisfer adequadament les demandes de la vida quotidiana. Així, la salut mental és la base per al benestar i el funcionament efectiu de les persones i de les comunitats i esdevé un aspecte indissociable del concepte de salut: no es pot tenir un bon estat de salut sense una bona salut mental.

Recurs: Dinàmica

Meditació (mindfulness)

De tant en tant, és necessari aturar-nos i deixar descansar la nostra ment dels deures, les obligacions, etc. Per això, va bé fer una estona de meditació per reduir l'estrès i per millorar la concentració i el benestar emocional.

Us animem a fer l'activitat següent: asseguts a la cadira, poseu les mans sobre les cuixes, relaxeu les espatlles i tanqueu els ulls. Buideu la ment de pensaments i únicament concentreu-vos en la vostra respiració fent-la pausadament al mateix temps que escolteu una música ambiental tranquil·la.

Música: *Sunny Mornings: Beautiful Relaxing Music:*

<https://youtu.be/hlWiI4xVXKY?si=8cCm8fmJpT-lemhj>

Setmana 3

Segur que ja coneixeu la frase popular «El que no et mata, et fa més fort». Si bé és una mica exagerada, no s'allunya gaire de la realitat. Les adversitats, els obstacles, els moments difícils, etc., formen part de la vida i el procés de superar-los ens ajuda a ser més forts i a obtenir més recursos personals.

Sabeu què és la resiliència? És la capacitat d'un individu a sobreposar-se a una situació desfavorable o de risc. Els tres factors que ens ajuden a ser resilients són: jo tinc, jo soc i jo puc (segons el model de Grotberg).

Recurs: Vídeo

Visualitzeu aquest vídeo:

En busca de la felicidad: resiliència:

<https://youtu.be/jR8G-EBcpOo?si=OKJ2XgIWbEUS8ZWM>

Què fa el pare davant de totes les preguntes que li planteja el seu fill? El considereu resilient? I vosaltres, us considereu persones resilients?

Setmana 4

El 12 d'octubre se celebra el Dia del Respecte a la Diversitat Cultural, també conegut com a Dia de la Raça. En aquest dia es commemora l'arribada a Amèrica per part del navegant Cristòfor Colom l'any 1492, que va constituir l'inici de l'intercanvi de cultures entre els pobles indígenes i els conqueridors espanyols. Té diverses denominacions, però amb un mateix objectiu: commemorar la «primera trobada entre dos mons».

Recurs: Cançó

Escolteu la cançó següent i expliqueu què creieu que volen dir les dues frases següents de la seva lletra:

«Somos tan distintos e iguales».

«Todos somos uno con los demás».

Somos uno, d'Axel:

https://youtu.be/IMibkygUPLU?si=G69nPcd_iLOGJSF1

Yo soy lo que soy, no soy lo que ves

Yo soy mi futuro y soy mi ayer

Y hoy son tan sólo este amanecer

Y los ojos que te vieron nacer

Soy tan simple que casi ni me ves.

Yo soy lo que soy, no soy lo que ves

No soy cuna de oro ni simple moisés

Soy el desamparo del corazón

De aquel que pelea y no tiene voz.

Soy la mano que te quiere ayudar
No hablo solo de mí cuando digo que soy
Te hablo de ese lugar donde nace el amor que sueñas.

Oh oh oh oh oh
Somos tan distintos e iguales
Oh oh oh oh oh
Somos el que siente y el que no está
Oh oh oh oh oh
Somos tan distintos e iguales
Oh oh oh oh oh

Todos somos uno con los demás
La piedra y el río, el cielo, la flor
Todos somos uno con los demás
El lobo, el cordero, y el mismo Dios
Todos somos uno...

Yo soy lo que soy, no soy lo que ves
Soy mi pasado y soy mi después
Soy libre y dichoso por elección
Soy un loco inquieto pidiendo paz.

Soy la mano que te quiere ayudar
No hablo solo de mí cuando digo que soy
Te hablo de ese lugar donde nace el amor que sueñas.

Oh oh oh oh oh
Somos tan distintos e iguales
Oh oh oh oh oh
Somos el que siente y el que no está
Oh oh oh oh oh
Somos tan distintos e iguales
Oh oh oh oh oh

Todos somos uno con los demás
La piedra y el río, el cielo, la flor
Todos somos uno con los demás
El lobo, el cordero, y el mismo Dios
Todos somos uno..

Oh oh oh oh oh
Somos tan distintos e iguales
Oh oh oh oh oh
Somos el que siente y el que no está
Oh oh oh oh oh
Somos tan distintos e iguales
Oh oh oh oh oh

Todos somos uno con los demás
Todos somos uno con los demás
Todos somos uno con los demás
Todos somos uno con los demás
Somos tan distintos e iguales
Todos somos uno con los demás
Somos tan distintos e iguales
Todos somos uno...

Setmana 5**Els Germans Bugobe**

El 31 d'octubre de 1996, quatre Germans maristes van ser assassinats al camp de refugiats de Bugobe juntament amb desenes d'africans. Eren els Germans Servando Mayor, de 44 anys; Miguel Ángel Isla, de 53; Fernando de la Fuente, també de 53, i Julio Rodríguez, de 40.

Aquests quatre Germans treballaven des de feia més d'un any al camp, a la República Democràtica del Congo, prop de la frontera amb Ruanda. Els refugiats s'havien convertit en la seva veritable família, en la preocupació del seu cor.

Els van romandre en aquell lloc per fer realitat el somni de Marcel·lí Champagnat, tot i saber el risc que això comportava. Per recordar la seva obra i vida en el 25è aniversari d'aquest tràgic esdeveniment, es va demanar al grup Ubuntu poder posar música al seu record encara viu entre nosaltres. Així doncs, interpretem que totes aquelles persones que opten en les seves vides a donar-se als altres tot estimant-los sense límits estan fetes de pa i de somnis. El pa, que es comparteix i és símbol del Crist viu, i els somnis, que creuen en la utopia de millorar i transformar el nostre món.

Recurs: Vídeo

Visualitzeu el següent videoclip i reflexioneu sobre la seva lletra. Què us ha semblat la lletra? Què n'opineu de les persones que donen les seves vides als altres estimant sense límits i sense defallir en aquesta missió?

De pan y sueños, d'Ubuntu:

<https://www.youtube.com/watch?v=qJhOAZ7ZZc8>

En cada minuto que te quedas por dar la vida
Es un gesto de fidelidad, una lucha por la dignidad
Es por un momento que decides que no hay salida
Cuando vives en fraternidad, no estás solo al navegar.

*Es por un pasito que te quedas en la frontera
Porque la felicidad por hoy queda lejos de tu hogar
Es por sus sonrisas que ya no te viste el miedo
Son aliento para caminar, son aliento para no escapar.*

¡Sí! Dar la vida hasta el final es el riesgo de amar,
Corazones que son pan y sueños.

¡Sí! La respuesta es actuar, ver el cielo en este mar,
Horizontes para un mundo nuevo.

Son todos los lazos que se enredan por nuestras vidas
Son las cruces que abrazamos hoy, son testigos de su corazón
Es por la alegría de ser pan que se comparte
Alimento lleno de bondad, alimento de la eternidad.

*La Fe un sí que se dibuja
en cada huella, en cada lucha, en cada gesto, en cada opción
hay un camino que no cansa, si es ligero el equipaje
sobre la arena del amor.*

*¡Sí! Dar la vida hasta el final es el riesgo de amar,
Corazones que son pan y sueños.*

*¡Sí! La respuesta es actuar, ver el cielo en este mar,
Horizontes para un mundo nuevo.*

*¡Sí! En la noche brillarán
vuestras vidas hoy serán
como faros que nos iluminan,
¡Sí! Las semillas brotarán
vuestro fruto crecerá
Arde el fuego de recuerdo y vida.*

*¡Sí! Dar la vida hasta el final es el riesgo de amar,
Corazones que son pan y sueños.*

Novembre: construïm el nostre futur

Motivació del mes

El dret a la participació ens demana garantir que els infants i adolescents estiguin en condicions de formar-se un judici propi, així com el dret a expressar lliurement la seva opinió sobre les situacions que els afecten, tenint en compte les opinions de l'infant en funció de la seva edat i maduresa. El dret a la participació ens parla del respecte que els joves tinguin veu i vot en la construcció del seu futur.

Setmana 1

No ho dubtis, per construir sempre hauràs de triar, agafar unes coses i deixar-ne unes altres. El futur es construeix inspirant-nos en el que ens envolta, en el que hi és i el que ja no hi és però encara recordem. Ara bé, no ho fas sol o sola, sempre hi ha persones que ens ajuden a fer-ho.

Recurs: Cançó

Compta amb mi, de Txarango:

<https://www.youtube.com/watch?v=r8qNEWkvAKM>

*Compta amb mi en l'últim sospir de la nit
i en el primer alè del dia.
Als teus llavis, quan badallis,
compta amb mi.*

*Compta amb mi quan s'oxidin els dies
i si la boira entela els vidres
dels teus somnis, quan no els trobis,
compta amb mi.*

*I tu i jo, en una ciutat gelada
desfent la neu a dins dels teus llençols.
I tu i jo, fins que se't curin les ales
jo seré aquí espantant els teus malsons.*

*Compta amb mi en els dies de lluita
si l'esperança et descuida.
Als mals passos hi haurà uns braços,
compta amb mi.*

*I tu i jo, en una ciutat gelada
desfent la neu a dins dels teus llençols.
I tu i jo, fins que se't curin les ales
jo seré aquí espantant els teus malsons.*

*I tu i jo, en una ciutat gelada
desfent la neu a dins dels teus llençols.
I tu i jo, fins que se't curin les ales
jo seré aquí espantant els teus malsons.*

Setmana 2

Per construir cal tenir bons fonaments. I els fonaments del futur es troben en el present. Organitzar-te i reflexionar sobre què vols aconseguir i com ho arribaràs a aconseguir sempre ajuda a fer que els «fonaments aguantin l'edifici» que vulguis construir. No estàs sol o sola, sinó que pots comptar amb altres que estem construint com tu al teu costat. Fins on vols arribar? Depèn del que tu decideixis!

Recurs: Proverbi

Proverbi africà: «Si camines sol, aniràs més ràpid. Si camines acompanyat, arribaràs més lluny».

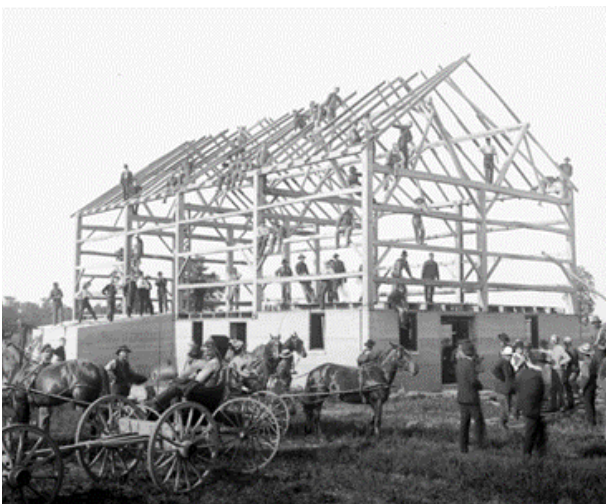
Setmana 3

Construir el teu futur és important, però el teu futur està compartit amb els altres. Aquests altres també construeixen el seu propi futur, un futur que és important per a ells i elles. Somiar, imaginar i construir plegats ens inspira, ens ajuda i ens permet fer realitat quelcom que no hauríem aconseguit si ho haguéssim fet sols.

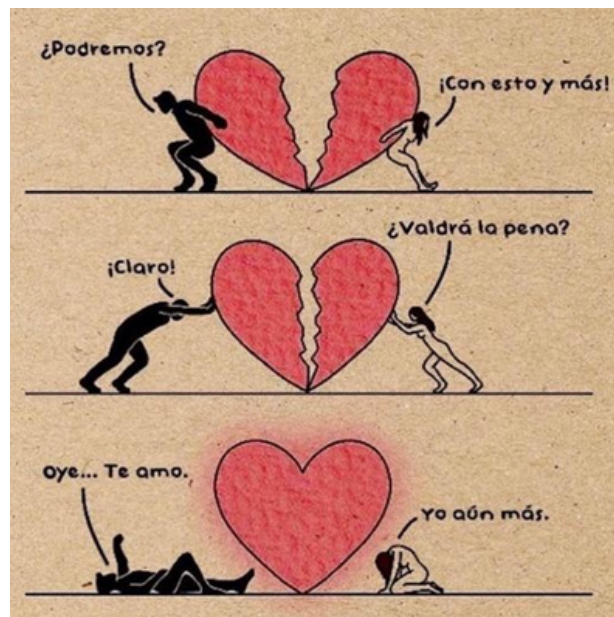
Recurs: Imatges

Observeu detingudament aquestes imatges i feu-ne una primera reflexió personal. Posteriorment, comenteu en grup les dues imatges tenint en compte la necessitat de valorar el treball en equip per assolir reptes particulars i col·lectius.

Imatge 1:

Imatge 2:

Setmana 4

El futur es fonamenta en el present i no es pot construir el present sense respecte envers els altres. Els nostres drets individuals garanteixen el nostre desenvolupament i la convivència entre tots. Conèixer, defensar i promoure els nostres drets individuals i col·lectius és molt important i una responsabilitat personal que tots compartim.

Recurs: Dinàmica

En aquesta dinàmica proposarem quatre preguntes sobre els drets humans i/o els drets de la infància i els alumnes les han de respondre ràpidament, amb el primer que els vingui al cap, el que pensin o sentin.

Les preguntes són:

- Què ha de saber la gent sobre els drets humans i sobre els drets de la infància?
- Per què és important l'ensenyament dels drets humans i els drets de la infància?
- En què es diferencia l'ensenyament dels drets humans i els drets de la infància de l'ensenyament d'altres matèries que s'ensenyen a l'escola (per exemple, només cal adquirir coneixements o bé també cal prendre iniciatives)?
- Què podeu fer vosaltres per a conèixer millor el tema dels drets humans i els drets de la infància?

Suggeriments:

- Es pot demanar a un parell d'alumnes que prenguin nota de les aportacions fetes i que, al final, redactin un breu resum de les aportacions.
- Es poden utilitzar els resultats per continuar treballant el tema en altres moments o per lligar-lo amb algun altre tema de tutoria.

Setmana 5

Compartir amb els altres sempre requereix que acceptem la seva realitat tal com és i això suposa acceptar l'altre tal com és i no com jo voldria que fos. En aquest sentit, cal mostrar tolerància, ser respectuosos i valorar el que els altres ens aporten. Hem de ser positius amb els altres i fer que sentin que poden comptar amb nosaltres de la mateixa manera que nosaltres també volem comptar amb ells.

Recurs: Vídeo

Per reflexionar sobre el tema, podeu partir de la visualització del vídeo següent:

Different, de Tahneek Rahman:

<https://www.youtube.com/watch?v=yu24PZlbkoY>

Desembre: preparats per rebre't

Motivació del mes

L'Advent és un temps d'espera i de preparació. L'arribada d'un infant no és quelcom que s'improvisa, i encara menys quan es tracta d'un Infant que ens dirà alt i clar: «Compta amb mi». Li hem de fer lloc a la nostra casa i a la nostra vida. Hem de deixar que l'alegria ens envaeixi, que sapiguem transmetre-la als que ens envolten i estar preparats perquè, quan arribi la bona notícia, correm a donar la benvinguda al nounat. És un temps per anar-nos col·locant, com ens demanaria Marcellí Champagnat, els primers davant del pessebre.

Setmana 1

Esperar, rebre, acollir. Sempre hi ha algú que espera i algú altre que és esperat, algú que rep i algú que és rebut, algú que acull i algú que és acollit... L'espera, la rebuda i l'acollida sempre impliquen com a mínim dues persones; a vegades, ens trobem en un lloc i a vegades en l'altre. Per poder entendre el que significa hem de viure l'experiència d'estar en els dos llocs.

Recurs: Lectura

La oración de la rana, d'Anthony de Mello (Editorial Claret):

«El meu company no ha tornat del camp de batalla, senyor; sol·licito permís per a anar-lo a buscar».

«Permís denegat», replicà l'oficial. «No vull que arrisqueu la vostra vida per un home que probablement és mort».

El soldat, fent cas omís de la prohibició, va sortir i, una hora més tard, tornà mortalment ferit, però amb el cos mort del seu amic.

L'oficial estava furiós: «Ja us havia dit que era mort! I ara jo he perdut dos homes! Què? Valia la pena d'anar allà per recuperar un cadàver?»

I el soldat, moribund, li respongué: «És clar que sí, senyor! Quan l'he trobat encara vivia, i m'ha dit: Jack... estava segur que vindries...».

Setmana 2

Desembre és temps d'espera. Què esperes dels altres? Algú t'espera? Tu què o a qui esperes? L'esperança la podríem definir com el desig que passi sempre el millor. Desembre és temps de desigs. I tu, què desitges per a tu? I què desitges per als altres?

Recurs: Pregària

Llegim entre tots el text de la pregària següent i amb música tranquil·la de fons cada alumne reflexiona sobre les diferents frases de la pregària:

Tant de bo totes les persones puguin aconseguir la felicitat i les causes que la fan possible.

Tant de bo totes les persones puguin alliberar-se del sofriment i de les causes que el provoquen.

Tant de bo totes les persones puguin apropar-se al goig de la felicitat veritable.

Tant de bo totes les persones puguin alliberar-se de sentiments negatius (odi, rancúnia, gelosia...) que fan que se sentin distants d'altres persones.

Tant de bo totes les persones puguin estimar de la millor de les maneres.

Música ambiental:

<https://www.youtube.com/watch?v=OJ3VpiRNfVw>

Setmana 3

Compartir la vida amb els altres moltes vegades ens demana acollir-los, vetllar per ells, cuidar-los... Ens demana entrar en acció, posar-nos en camí per anar a trobar-los i poder-los ajudar en el que calgui. Això ens demana ser generosos i tenir clar que ho volem fer i per què ho volem fer!

Recurs: Lectura

Evangelí (Lc 1,39-43;1,56):

Per aquells dies, Maria se n'anà de pressa a la muntanya, en un poble de Judea, va entrar a casa de Zacaries i saludà Elisabet. Tan bon punt Elisabet va sentir la salutació de Maria, l'infant va saltar dins les seves entranyes, i Elisabet quedà plena de l'Esperit Sant. Llavors cridà amb totes les forces:

— Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes! Qui soc jo perquè la mare del meu Senyor em vingui a visitar?

Maria es va quedar uns tres mesos amb ella, i després se'n tornà a casa seva.

Setmana 4

L'espera, el camí... tot arriba a la seva fi, però no és un final on tot s'acaba, sinó que és un final que dona pas a l'inici de quelcom nou. Cada esforç i cada gest cap als altres ens encaminen cap a una meta, cap a un final, però també cap a nous inicis.

Recurs: Cançó

<https://www.youtube.com/watch?v=NzEX3QMuVPM>

Little Drummer Boy, de King + Country:

*Come they told me
Pa rum pum pum pum
A new born king to see
Pa rum pum pum pum
Our finest gifts we bring
Pa rum pum pum pum
To lay before the king
Pa rum pum pum pum,
Rum pum pum pum,
Rum pum pum pum
So to honor him
Pa rum pum pum pum
When we come
Pum pum pum pum
Pa rum pum pum
Pum pum pum pum
Pa rum pum pum
Pum pum pum pum
Pa rum pum pum
Pum pum pum pum pa rum
Little baby
Pa rum pum pum pum
I am a poor boy too
Pa rum pum pum pum*

I have no gift to bring
 Pa rum pum pum pum
 That's fit to give our king
 Pa rum pum pum pum,
 Rum pum pum pum,
 Rum pum pum pum

 Shall I play for you
 Pa rum pum pum pum
 Pa rum pum pum
 Pum pum pum pum

 Mary nodded
 Pa rum pum pum pum
 The ox and lamb kept time
 Pa rum pum pum pum

 I played my drum for him
 Pa rum pum pum pum

 I played my best for him
 Pa rum pum pum pum,
 Rum pum pum pum,
 Rum pum pum pum

 Then he smiled at me
 Pa rum pum pum pum
 Me and my drum

 Come they told me
 Pa rum pum pum pum

 A new born king to see
 Pa rum pum pum pum

 Me and my drum
 Me and my drum
 Me and my drum
 Me and my drum
 Rum pum pum pum

Setmana 5

Rebem molt dels altres encara que moltes vegades no ens n'adonem... A continuació, veurem un vídeo sobre la història d'un pare.

Recurs: Vídeo

La historia de mi padre:

<https://www.youtube.com/watch?v=RzEEQLpXYt8>

Et sents identificat amb la història? Què faries tu en aquest cas?

Gener: assumim la nostra responsabilitat

Motivació del mes

El nou any arriba ple de bons propòsits, però no n'hi ha prou amb proposar-se'ls. Cal assumir la responsabilitat de dur-los a terme. I, juntament amb els propòsits personals, el mes ens recorda la necessitat de lluitar per la pau. La pau com a únic camí cap a la igualtat real entre tots i totes, com a únic mitjà per assegurar un futur a tothom. Treballar per la pau depèn de cadascú, cal assumir aquesta responsabilitat, i per això ens atrevim a dir junts: «Compta amb mi».

Setmana 1

Aquesta setmana treballarem la importància de saber tenir cura d'un mateix, assumint la responsabilitat que pertoca a l'hora d'abordar les dificultats, sent conscient dels errors, treballant l'autoestima i comptant amb nosaltres mateixos.

A continuació, escoltarem una cançó i us demanarem que de la seva lletra n'escolliu una frase, la que més us cridi l'atenció, us representi o us motivi, i l'apunteu a l'agenda. També es pot proposar compartir quina frase ha escollit cadascú i els motius que l'han portat a fer-ho.

Recurs: Cançons

Cançó 1: *Comença el ball*, de Lal'Ba i Maluks:

<https://www.youtube.com/watch?v=LrzojDzNJaE>

*Comença el ball (comença el ball)
quan baixa a la pista tots fan cara d'esglai,
és capaç de fer el que no hauria pogut fer mai,
faria que la Beyoncé cantés el Virolai. (x2)*

*Ja fa massa temps que t'amagues,
és hora que facis fugir les pors,
ets més gran tu que els problemes,
no obtindràs res sense esforç.
Trenca esquemes, crida i deixa't anar.
No hi ha pausa, no pensis en què passarà.*

*Comença el ball (comença el ball)
quan baixa a la pista tots fan cara d'esglai,
és capaç de fer el que no hauria pogut fer mai,
faria que la Beyoncé cantés el Virolai. (x2)*

*El cor en flames com la Igualadina,
sense geni jo faig màgia, no com l'Aladdina,
m'ho enduc tot al meu pas com l'huracà Katrina,
soc més que un suc de taronja, pura vitamina.*

*Porto un flow a dintre sé que contamina,
passa rere passa no deixo de caminar,
demana'm el que vulguis, soc xef d'aquesta cuina,
sona la botzina i he guanyat el partit.*

*Comença el ball (comença el ball)
quan baixa a la pista tots fan cara d'esglai,
és capaç de fer el que no hauria pogut fer mai,
faría que la Beyoncé cantés el Virolai.(x2)*

*Ja no és qui creien que era,
es veu el foc dintre seu,
és espurna d'una foguera,
ja no es ven a cap preu.*

Cançó 2: Hoy te toca ser feliz, de Mägo de Oz:

https://www.youtube.com/watch?v=nh2_ddwSJ88

*Cuando un sueño se te muera
O entre en coma una ilusión
No lo entierres ni lo llores, resucítalo.*

*Y jamás des por perdida
La partida, cree en ti
Y aunque duelan, las heridas curarán.*

*Hoy el día ha venido a buscarte
Y la vida huele a besos de jazmín
La mañana está recién bañada
El sol la ha traído a invitarte a vivir.*

*Y verás que tú puedes volar
Y que todo lo consigues
Y verás que no existe el dolor
Hoy te toca ser feliz.*

*Si las lágrimas te nublan
La vista y el corazón
Haz un trasvase de agua
Al miedo, escúpelo.*

*Y si crees que en el olvido
Se anestesia un mal de amor*

*No hay peor remedio
Que la soledad.*

*Deja entrar en tu alma una brisa
Que avente las dudas y alivie tu mal
Que la pena se muera de risa
Cuando un sueño muere
Es porque se ha hecho real.*

*Y verás que tú puedes volar
Y que todo lo consigues
Y verás que no existe el dolor
Hoy te toca ser feliz.*

*Las estrellas en el cielo
Son solo migas de pan
Que nos dejan nuestros sueños
Para encontrar
El camino, y no perdernos
Hacia la tierra de Oz
Donde habita la ilusión.*

*Y verás que tú puedes volar
Y que todo lo consigues
Y verás que no existe el dolor
Hoy te toca ser feliz.*

*Y verás que tú puedes volar
Y que tu cuerpo es el viento
Porque hoy tú vas a sonreír
Hoy te toca ser feliz.*

Setmana 2

De tant en tant, cal aturar-nos i repassar-nos interiorment. Cal veure quins són els nostres valors, els nostres fonaments personals, allò que ens defineix com a persones i allò que ens dona solidesa en moments de dificultat.

A l'inici de curs us vau plantejar objectius. Ara que ja han passat tres mesos, amb totes les vivències que això implica, toca revisar-los i valorar en quin punt estem, què estem assolint i quin camí ens queda encara per recórrer.

Us convidem a rellegir els objectius plantejats i a preguntar-vos si els heu assolit o no.

En cas que la resposta sigui afirmativa, enhorabona! Amb cada objectiu assolit esteu més a prop d'assolir el següent, i ara us demanarem que us en plantegeu un de nou, aquest cop més ambiciós i que us remogui més que l'anterior.

Amb aquest nou objectiu, o amb l'antic en cas que encara no l'hagueu assolit del tot, us plantejem la dinàmica següent.

Recurs: Dinàmica

Agafeu un full de la llibreta i retalleu-ne una tira de paper. En aquesta tira, dibuixeu-hi una línia a l'inici de la qual posareu el dia d'avui, i al final, el dia 20 de juny (o l'últim dia de curs).

Penseu quins passos podeu seguir per tal d'assolir el vostre objectiu a final de curs i aneu indicant les dates en què voleu que aquests diferents passos s'hagin complert.

Finalment, enganxeu aquesta línia del temps a la portada del mes de juny de la vostra agenda per tal que us acompanyi i us ajudi a saber en quin punt de la vostra progressió esteu, i no dubteu a anar-lo complementant durant el curs, afegint-hi les fites que assoliu, les ajudes que heu necessitat o els canvis d'objectius que us plantegeu.

Material:

- Full de llibreta.
- Bolígraf o retoladors.
- Barra de pegament.

Setmana 3

Aquesta setmana la proposta treballarà l'assertivitat i, concretament, com defensar les nostres idees sense renunciar al posicionament personal, mostrant iniciativa, però entenent que hi ha altres persones al nostre voltant amb les nostres pròpies idees i posicionaments amb qui hem de conviure, acceptant la nostra responsabilitat en aquesta relació i comptant també amb els altres.

Recurs: Imatges

Imatge 1:

Imatge 2:

Es proposarà a l'alumnat pensar en algun moment on hagin viscut alguna situació en la qual no hagin actuat seguint els passos mostrats a la imatge. Tot seguit, poden compartir aquestes situacions, què va passar i com haurien actuat ara veient que hi havia altres alternatives.

Setmana 4

Aquesta setmana proposem fer-nos coneixedors de les múltiples realitats de les societats globals.

Quan parlem de pobresa, desigualtats, injustícies, guerres o crisi climàtica, moltes vegades se us demana que hi poseu el vostre granet de sorra, però: com podeu fer-ho? Pot ser que vosaltres sols no sapigueu com fer-ho? O que no us sentiu capaços de fer-ho?

Hi ha entitats o organitzacions que, tant a escala local com nacional o internacional, treballen per fer d'aquest món un lloc millor, podem comptar amb elles. Proposarem a l'alumnat fer una pluja d'idees de quines d'aquestes entitats coneixen i les anirem apuntant a la pizarra. També els preguntarem si saben en quin àmbit o context treballen.

Finalment, els convidarem a visitar alguna de les seves pàgines web (o de les xarxes socials, en cas que no tinguin pàgina web), i a pensar quin dels seus projectes els sembla més interessant i amb quin els agradaria col·laborar. Després ho posarem en comú amb la resta de la classe.

Directori mundial d'ONG:

<https://www.wango.org/resources.aspx?section=ngodir>

Setmana 5

Aquesta setmana tractarem com detectar les injustícies que ens envolten i com actuar en detectar-les. Comentarem com podem oferir la nostra ajuda i transmetre als altres que poden comptar amb nosaltres.

Recurs: Lectura i debat

Evangelí (Ll 10, 25-37), Paràbola del bon samarità:

Un mestre de la Llei es va aixecar i, per posar a prova Jesús, li va fer aquesta pregunta:

— Mestre, què he de fer per posseir la vida eterna?

Jesús li digué:

— Què hi ha escrit en la Llei? Què hi llegeixes?

Ell va respondre:

— Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb totes les forces i amb tot el pensament, i estima els altres com a tu mateix.

Jesús li digué:

— Has respost bé: fes això i viuràs.

Però ell, amb ganes de justificar-se, preguntà a Jesús:

— I qui són els altres que he d'estimar?

Jesús va contestar dient-li:

— Un home baixava de Jerusalem a Jericó i va caure en mans d'uns bandolers, que el despullaren, l'apallissaren i se'n anaren deixant-lo mig mort. Casualment, baixava per aquell camí un sacerdot; quan el veié, passà de llarg per l'altra banda. Igualment un levita arribà en aquell indret; veié l'home i passà de llarg per l'altra banda.

Però un samarità que anava de viatge va arribar prop d'ell, el veié i se'n compadí. S'hi acostà, li amorosí les ferides amb oli i vi, i les hi embenà; després el pujà a la seva pròpia cavalcadura, el dugué a l'hostal i se'n va ocupar. L'endemà va treure dos denaris de la butxaca i els va donar a l'hostaler dient-li: «Ocupa't d'ell i, quan jo torni a passar, et pagaré les despeses que facis de més». Quin d'aquests tres et sembla que va mostrar proïsme a l'home que va caure en mans dels bandolers?

Ell respongué:

— El qui el va tractar amb amor.

Lavors Jesús li digué:

— Ves, i tu fes igual.

Un cop llegit l'Evangelí, es poden proposar les següents preguntes per promoure el debat a classe:

- Com reaccioneu quan veieu una injustícia?
- Quin sentiment us genera presenciar injustícies?
- Us considereu capaços d'intervenir o sentiu impotència?
- Quines injustícies veieu al vostre voltant?
- Què podeu fer per fer saber a qui ho necessita que pot comptar amb vosaltres?
- Tenim alguna responsabilitat envers aquestes injustícies o envers les persones que les pateixen?

Febrer: tenim molt a dir

Motivació del mes

És difícil trobar joves que no tinguin res a dir. El que varia són els mitjans, els llenguatges o els mètodes d'expressió. Els joves tenen presència permanent al món digital. Utilitzen tota mena de llenguatges per comunicar-se: llenguatge gràfic, visual, musical o gestual. És un terreny per explorar, per fer que tothom se senti partícip del seu creixement. I necessitem un temps per adaptar-nos-hi, com a primer pas per a l'entesa.

Setmana 1

Escotar als altres és com obrir finestres a noves perspectives, una porta cap a l'empatia i la comprensió. En el món de les paraules, escoltar és tant poderós com parlar. En cada conversa, hi ha un univers per descobrir si escoltem amb el cor obert i la ment receptiva.

Recurs: Lectura

Evangelí (Mc 4, 1-9), Paràbola del sembrador:

Jesús es posà altra vegada a ensenyar vora el llac. Però es reuní tanta gent al seu voltant que, per poder ser vist, va haver de pujar en una barca. S'assequé, doncs, a la barca, dintre el llac, i la gent es quedà a terra, a la riba. Ell els ensenyava moltes coses en paràboles i, tot instruint-los, els digué:

— Escolteu: un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se la van menjar. Una altra part va caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida va germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, recremà la planta, i es va assecar, perquè no tenia arrels. Una altra part va caure enmig dels cards; els cards van créixer i van ofegar la planta, que no va donar fruit. Però una part de les llavors va caure en terra bona, i la planta va arrelar i va créixer fins que va donar fruit: unes llavors van donar el trenta, unes altres el seixanta, unes altres el cent per u.

I afegí:

— Si no enteneu aquesta paràbola, com podreu entendre totes les altres? El sembrador sembra la paraula. Els uns són els d'arran del camí, on és sembrada la paraula; quan l'han escoltada, tot seguit ve Satanàs i s'enduu la paraula sembrada en ells. Els altres són els de la llavor sembrada en un terreny rocós; així que escolten la paraula, de seguida la reben amb alegria, però no tenen arrels dins seu, són inconstants: tan bon punt la paraula els porta tribulacions o persecucions, sucumbeixen de seguida. Els altres són els de la llavor sembrada enmig dels cards; aquests són els qui escolten la paraula, però les preocupacions d'aquest món, la seducció de les riqueses i les altres cobejances els envaeixen i arriben a ofegar-la; per això, no dona fruit. Els darrers són els de la llavor sembrada en terra bona; aquests escolten la paraula, l'acullen i donen fruit: uns el trenta, uns altres el seixanta, uns altres el cent per u.

Alguna vegada heu escoltat, amb atenció, parlar una persona? Quan percebeu les paraules i les idees que us presenten, com les rebeu?, com les escolteu?

Hi ha dues maneres d'escoltar. La primera és tan sols «sentir». Consisteix en ni més ni menys que rebre sons. Després trobem el primer tipus d'escolta, en què se saben descodificar les informacions. Es reben les idees i s'organitzen. Es comprèn el missatge pròpiament dit. Finalment, hi ha qui rep tot el que escolta no sols com a simples sons i tampoc com a simples informacions, sinó sobretot com allò que podria anomenar-se la «paraula d'un cor».

Escotar implica atenció, respecte i confiança; implica transmetre a la persona que tenim davant que pot comptar amb nosaltres.

Setmana 2

Històricament, hi ha hagut persones, col·lectius i realitats que han estat silenciades i amagades. Comptar els uns amb els altres implica també la responsabilitat de reconèixer aquestes desigualtats històriques i treballar per eliminar-les.

Recurss: Imatge i vídeo

Tothom té molt a dir, i ha de poder ser escoltat i valorat, i per això aquest 11 de febrer se celebra el Dia Internacional de les Dones i les Nenes en la Ciència, per visibilitzar les seves dificultats i les seves aportacions, com les exposades a continuació:

Imatge: 7 dades que mostren que la ciència discrimina les dones:

Vídeo: 12 mujeres que transformaron la ciencia:

https://www.youtube.com/watch?time_continue=432&v=4YTym3zcptg&embeds_refering_euri=https%3A%2F%2Fjoventut.diba.cat%2F&source_ve_path=MzY4NDIsMjM4N-TE&feature=emb_title

Setmana 3

El 18 de febrer se celebra el Dia Mundial de l'Asperger i, com ja vam fer la setmana passada, és una bona ocasió per fer extensiu aquest «compta amb mi», no només a les persones que ens són més properes, sinó també a tot el nostre entorn.

Recurs: Vídeo:

Autismo. Llamémoslo por su nombre. Día Mundial de la Concienciación sobre el Autismo:

<https://www.youtube.com/watch?v=WM8d39oFBD4>

Alguns de vosaltres potser coneixeu alguna persona amb TEA (trastorn de l'espectre autista), o fins i tot pot ser que tingueu algun familiar que presenti aquest trastorn. O, al contrari, també és possible que no hagueu coincidit mai amb ningú amb aquesta neurodiversitat. Però tenir molt a dir implica tenir també molt a escoltar i, per això, és important conèixer el nostre entorn, quines són les seves característiques i necessitats, i mostrar-nos oberts a acollir de forma activa la diversitat.

Setmana 4

Tots vosaltres teniu molt a dir: les vostres idees, la vostra manera d'entendre el món on viviu i de relacionar-vos-hi, el vostre posicionament i la vostra opinió. Hi haurà moments en què la vostra opinió serà escoltada i altres on sentireu que no és així o que, fins i tot, és ignorada.

Us proposem que cadascú agafi una nota adhesiva, i hi escrigui una reclamació, queixa, toc d'atenció o opinió que no senti escoltada o valorada.

Per tal d'escriure-la, seguirem la pauta DESC:

1. **D:** Descripció de fets observables.
2. **E:** Expressió d'allò que se sent en la situació utilitzant el «jo».
3. **S:** Suggeriment de solucions. Està orientat al futur, cap a la resolució de problemes.
4. **C:** Conseqüències positives de les accions futures. Mostrar a l'altre la importància de la resolució del problema especificant-li les conseqüències positives del seu canvi futur (eventualment, les conseqüències negatives de la no-resolució del problema).

Un cop tothom hagi escrit la seva nota adhesiva, s'aniran enganxant a la pissarra i, en acabar, se suggerirà que cadascú agafi una nota adhesiva que no sigui la seva i que a la part del darrere hi proposi una solució, proposta o contraproposta al que hi trobi escrit i el torni a enganxar a la pissarra.

Per acabar, tothom podrà recuperar la seva nota adhesiva i valorar la proposta que se li hagi plantejat, valorant si és aplicable, si respon als seus neguits i si la vol o la pot incorporar en el seu dia a dia fent-la extensiva a altres persones, i prenent consciència que al seu voltant hi ha altres persones amb neguits semblants. A més, si compta amb elles, aquestes persones li poden aportar possibles solucions des dels seus corresponents punts de vista.

També es pot dedicar una estona a les queixes o neguits, així com les solucions proposades.

Material

- Notes adhesives

Setmana 5

Hi ha vegades que ens trobem en situacions difícils de gestionar, ja que volem donar suport a algú, trametre-li que pot comptar amb nosaltres, però no ens surten les paraules adequades per fer-ho. Es tracta de moments en els quals tenim molt a dir, però no sabem com expressar-ho. En moltes d'aquestes ocasions, un gest val més que mil paraules, i les nostres accions poden parlar per nosaltres.

A continuació, mostrarem unes quantes imatges, i us convidarem a compartir quin missatge creieu que transmeten, i en quines situacions creieu que podrien ser vàlides.

Imatge 1:

Imatge 2:

Imatge 3:

Imatge 4:

Imatge 5:

Per acabar, convidarem l'alumnat a compartir si se li acuden altres gestos o situacions de comunicació no verbal.

Març: acompanyem el teu camí

Motivació del mes

La Quaresma és el camí que ens porta fins al gest d'amor suprem que Jesús va tenir amb tots nosaltres. Són quaranta dies de mirar cap endins, de preparar el nostre cor per al que ha de venir. Són dies de desert, però també són dies per acompanyar els que volem en aquest camí. De mirar els que tenim a prop, de ser guies i referents per als nostres amics, d'estar disposats a deixar les nostres tasques perquè ens sentin a prop.

Setmana 1

El temps de Quaresma ens ofereix una oportunitat única per a la reflexió personal i l'auto-descobriments. És un moment per apartar-nos de les distraccions i connectar-nos amb el nostre propi ser interior. A través de la meditació, la renúncia i la introspecció, podem cultivar la pau interior i la renovació espiritual durant aquest període.

Recurs: Dinàmica

Reflexió, autocrítica, error i oportunitat

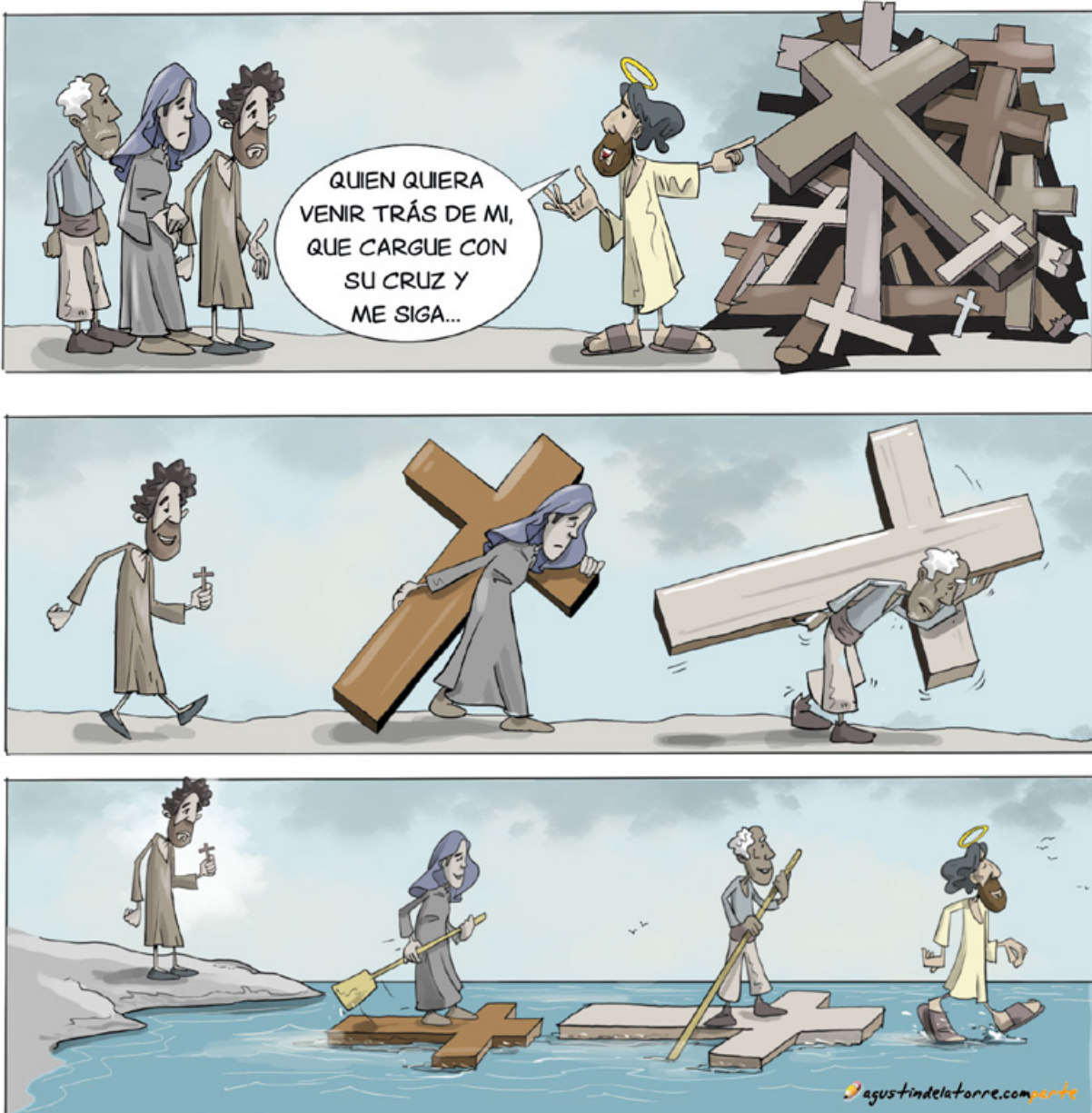
1. Projectem i contemplem la imatge durant un minut.
2. Compartim una petita reflexió espontània sobre el que ens ha suggerit la imatge.
3. Apuntem a la pissarra les paraules clau que han sorgit durant la reflexió conjunta. Si no han aparegut, hi afegim les paraules: reflexió, autocrítica, error i oportunitat. Demanem que es relacionin aquestes paraules amb la imatge.
4. Recordem el sentit i el simbolisme del temps de Quaresma.
 - El 5 de març comença la Quaresma (i s'acabarà el 17 d'abril).
 - La paraula *Quaresma* ve de quaranta, i fa referència al període de quaranta dies previ a la Setmana Santa.
 - Com sabem, durant la Setmana Santa tenen lloc el judici, la mort i la resurrecció de Jesús. El van matar perquè va criticar durament i va qüestionar profundament les estructures del poder polític i religiós del seu món, va acusar les persones poderoses de ser hipòcrites i injustes, es va posar de part de les persones empobrides, malaltes i rebutjades per la societat, i va dir que totes les lleis i totes les tradicions s'havien de sotmetre a un manament principal: «Estima les altres persones com t'estimes a tu mateix» (Mt 22,34-40). Les autoritats religioses el van denunciar i les autoritats polítiques el van condemnar. Jesús va morir per demostrar a tothom que hi havia algú que estimava fins al final i que no hi ha res que pugui aturar l'amor de Déu i la lluita per la vida bona per a totes les persones. Algú amb qui podem comptar sempre.
 - Els quaranta dies de Quaresma ens conviden a reflexionar sobre nosaltres, sobre tot el que fem a la vida, en la nostra vida personal i també en la nostra vida social. És un temps en què, igual que Jesús en el desert, ens trobem amb les temptacions de cara: tot el que fa que, de vegades, deixem de fer les coses bones per a nosaltres, per a les altres persones i per al món, perquè busquem la satisfacció d'un interès immediat.
5. Convidem a apuntar, cada dia d'aquesta setmana, algun aspecte de nosaltres mateixos que ens agradaria canviar per contribuir a fer que tothom tingui vides bones. Hem de tenir en compte el bé per a nosaltres, per a les altres persones i per al món.

Notes per al docent

- La seqüència d'imatges suggereix que prendre consciència dels errors és fonamental per poder-los convertir en oportunitats.
- Només l'autocrítica humil ens permet conèixer com som, acceptar-nos, abraçar-nos i transformar-nos d'acord amb la nostra voluntat.

- El seguiment de Jesús i el camí cap a la vida bona passa, necessàriament, per aquesta autotransformació crítica.
- Altrament, si optem per la via còmoda d'ignorar la nostra part fosca o minimitzar els nostres errors, podem trobar-nos que en el futur disposarem de menys recursos per superar les noves circumstàncies o convertir les adversitats en oportunitats..

Imatge: Creu d'oportunitats, d'Agustín de la Torre:

Setmana 2

El Dia de la Dona ens recorda la urgència de combatre les desigualtats i la violència de gènere. És una crida a la solidaritat i a la lluita incessant per un món on totes les dones visquin lliures de por i discriminació. Aprofitem aquest dia per unir-nos en la defensa dels drets de les dones i en la construcció d'una societat més justa i igualitària per a tothom.

Recurs: Dinàmica

Dia Internacional de les Dones i contra les desigualtats

1. Prenem consciència del que es commemora el dia 8 de març.

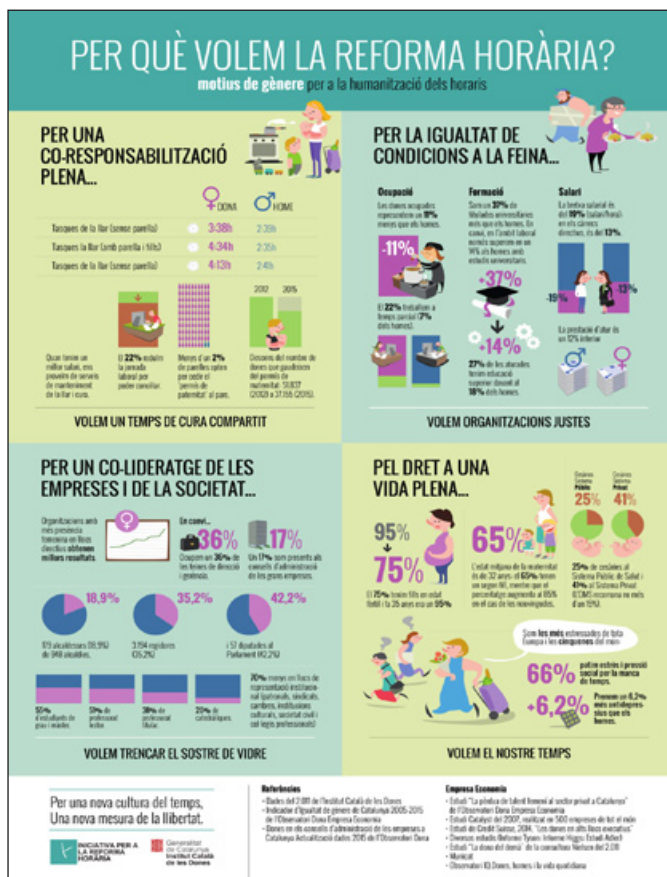
- El 8 de març és el Dia Internacional de les Dones.

- Fins fa poc, se l'anomenava «Dia de la Dona Treballadora», perquè van ser les dones obreres les que van protagonitzar les lluites socials que, des del segle XIX i fins avui, denuncien les desigualtats per raó de gènere i exigeixen la millora de les condicions de vida de dones i nenes.
 - Moltes d'elles van morir en el seu lloc de treball o reprimides per la seva lluita.
 - Gràcies a aquestes dones, la situació que vivim avui és molt diferent.
 - Però encara hi ha moltes desigualtats, de diversos tipus, per raó de gènere.
 - Aquestes desigualtats afecten tothom: dones, homes, persones trans, persones no binàries, infants...
 - I també determinen la nostra manera de pensar, de sentir i de viure.
2. Expliquem que aquesta setmana reflexionarem sobre el que vol dir ser «dona» en el nostre món, per prendre consciència de quines són les discriminacions que pateixen les dones i també de quins són els privilegis (sovint inconscients) que tenen els homes.
 3. Demanem a l'alumnat que pensin en situacions concretes que posin de manifest les desigualtats que pateixen actualment les dones en el nostre món més proper.
 4. Projectem i mirem amb atenció les dues infografies.
 5. Prenem consciència de les desigualtats per raó de gènere representades en els documents:
 - Pensem en tres dones importants a la nostra vida: quines desigualtats creiem o sabem que han patit pel sol fet de ser dones?
 - En quines situacions alguns homes s'han beneficiat de les discriminacions per raó de gènere que han patit les dones? Pensem en situacions concretes.
 - Quines situacions hem viscut recentment que creiem que hauríem experimentat de manera diferent si el nostre gènere fos un altre? Pensem en la situació concreta, en les persones implicades i en les emocions concretes que vam experimentar.
 - Què podem fer cadascú de nosaltres en la nostra vida quotidiana per prendre consciència de la desigualtat i intentar evitar-la? Penseu la resposta tant si aquesta desigualtat ens perjudica com si ens beneficia.
 - Podem comptar amb vosaltres per erradicar les desigualtats? Per aconseguir-ho, tothom s'hi ha de comprometre... prenent-ne consciència i actuant amb fermesa en contra!

Infografia 1: Desigualtats de gènere al món en xifres:

Infografia 2: Per què volem la reforma horària? Motius de gènere per a la humanització dels horaris:

Setmana 3

L'empoderament femení és com un far que il·lumina el camí cap a la igualtat i la dignitat. Referents com Maria de Natzaret ens recorden la força intrínseca de les dones i la seva capacitat de liderar i inspirar. En el seu exemple trobem el coratge, la tenacitat i la gràcia per afrontar els reptes i influir positivament en el món. La seva història ens motiva a abraçar el nostre propi poder i a treballar per un futur més equitatiu per a totes.

Recurs: Dinàmica

Videoclip a partir d'un poema sobre les dones:

1. Llegim, escoltem i mirem el videoclip de la *Cançó de fer camí*, un poema de Maria Mercè Marçal amb veu i música de Mireia Vives i Borja Penalba.

Vídeo: *Cançó de fer camí*:

<https://www.youtube.com/watch?v=GCctOsJVIkI>

Vols venir a la meua barca?
Hi ha violetes, a desdir!
anirem lluny sense recança
d'allò que haurem deixat aquí.

Anirem lluny sense recança
i serem dues, serem tres.
Veni, veni, a la nostra barca,
les veles altes, el cel obert.

*Hi haurà remes per a tots els braços
i serem quatre, serem cinc!
i els nostres ulls, estels esparsos,
oblidaran tots els confins.
Partim pel març amb la ventada,
i amb núvols de cor trasbalsat.
Sí, serem vint, serem quaranta,
amb la lluna per estendard.*

*Bruixes d'ahir, bruixes del dia,
ens trobarem a plena mar.
Arreu s'escamparà la vida
com una dansa vegetal.*

*Dins la pell de l'ona salada
serem cinc-centes, serem mil.
Perdrem el compte a la tombada.
Junes farem nostra la nit.*

2. Reflexionem:

- Qui són les protagonistes del poema?
- Quin color evoca la primera estrofa? Què us suggereix?
- Què creieu que simbolitza aquest viatge per mar, sota el cel obert i ple de vida natural?
- Què simbolitzen les «bruixes d'ahir»?
- Què us suggereix l'últim vers: «Junes farem nostra la nit»?
- Quins sentiments, emocions, idees, imatges, paraules... us evoca la cançó?
- Coneixeu algunes de les dones que apareixen a les imatges del vídeo? Aquí us en deixem alguns noms, perquè, si no les coneixeu, busqueu informació sobre algunes d'elles i feu una mica de recerca per conèixer la seva història: Angela Davis, Simone Weil, Montserrat Roig, Simone de Beauvoir, subcomandant Ramona (EZLN), Rachel Corrie, Neus Català, Emma Goldman, guerrilleres kurdes de Kobane o la mateixa Maria Mercè Marçal, entre d'altres.

Setmana 4

La Quaresma ens convida a una introspecció profunda, una oportunitat per examinar les nostres vides i identificar les àrees on aspirem a créixer. És un temps de renovació interior, on podem reflexionar sobre els nostres valors, hàbits i relacions. Aprofitem aquest període per delinear les transformacions que volem veure en nosaltres mateixos i en el món que ens envolta, prenent passos significatius cap al creixement personal i l'empoderament.

Recurs: Dinàmica

L'equinocci de primavera: què volem sembrar?

1. Projectem la presentació sobre l'equinocci titulada *Equinocci de primavera*.

- El dia 20 de març a les 09:01:25 hores tindrà lloc l'equinocci de primavera.
- Amb l'equinocci de primavera, el Sol cau directament sobre l'equador terrestre, cosa que provoca que el dia i la nit durin el mateix i, des d'aleshores, els dies es comencen a allargar: cada cop hi ha més llum i la vida torna a renéixer.
- Ostara, la deessa saxona de la fertilitat, era considerada en l'Antiguitat la matrona de la primavera i, durant aquests dies, tradicionalment se celebren festes en el seu honor.

- L'Església va fer coincidir l'Anunciació i la Pasqua amb aquestes dates.
- L'Anunciació, el moment en què l'àngel anuncia a Maria que Déu encarnat en persona ha estat engendrat en el seu ventre, se celebra el dia 25 de març.
- La Pasqua de Resurrecció, el moment en què Jesús ressuscita després d'haver estat jutjat, crucificat i mort, se celebra el primer diumenge després de la primera lluna plena després de l'equinocci de primavera.
- Això vol dir que aquest any:
 - > 20 de març (equinocci de primavera) → 13 d'abril (lluna plena) → 20 d'abril (Pasqua)
 - > No és casualitat. La Pasqua cristiana s'origina en la Pasqua jueva, i la Pasqua jueva s'inspira en els rituals de fertilitat que celebraven les poblacions nòmades pastores.
 - > Després de l'hivern, aquests pobles havien de buscar noves terres fèrtils per a les seves ovelles. Durant la primera lluna plena de la primavera, es reunien al desert, sacrificaven un conill i l'oferien a la deessa, perquè protegís la seva gent i els seus ramats. Més endavant, aquest rituals es van unir als de les poblacions agrícoles, que amb els primers cereals de la collita cuinaven pa sense llevat.
- Un dels símbols més universals de la Pasqua són els ous, que també representen la fertilitat, la vida nova que és a punt de néixer, ja que simbolitzen que, per tal de venir a la vida, cal trencar la closca, cal renunciar a tot allò que fins ara ens protegia. És el sacrifici d'allò vell que ens mantenia en la vida antiga, per atrevir-nos a viure la vida nova, desconeguda però prometedora, que està a punt de venir.
- L'energia de l'equinocci de primavera promou la fertilitat, la creativitat, l'alegria, l'atreviment, la gosadia i la novetat radical. Ens porta forces renovades per trencar amb la quietud hivernal, per deixar enrere les cuirasses que ens protegien però que ens entorpien el moviment, i ens impulsa a esclatar en una nova vida.
- Els elements que simbolitzen aquest temps són: el foc, la fletxa vertical, l'espiral, la llavor, la sembra, les flors, el perfum de rosa i de gessamí, els minerals vermells i turqueses com el jaspi, l'aiguamarina o la cornalina, i els colors verd i vermell.
- Les activitats simbòliques d'aquest mes són la sembra, la neteja a fons de la llar i la decoració d'ous i mandales.

2. Què volem sembrar?

- Pensem cinc coses boniques que ens agradaria fer amb nosaltres mateixos, amb el nostre petit grup, amb l'escola o amb el món.
- Quina és la llavor que hem de sembrar perquè aquestes coses es puguin fer realitat?
- Al llarg d'aquesta setmana, podem pintar de verd i vermell el nostra mandala, una estona cada dia. Al darrere, hi deixem un símbol de cadascuna de les llavors que vulguem sembrar (un dibuix, una paraula, un petit text, un símbol personal...).

- Pensem també en cinc coses de les quals ens vulguem desfer (objectes, costums, maneres de fer), perquè pertanyen a èpoques passades: agraïm que ens hagin acompanyat (i potser protegit) fins ara, però les deixem anar. Les apuntem en un paper i després estripem el paper i el llencem.

Setmana 5

Masculí/femení, llum/fosc, acció/repòs, salut/malaltia, normalitat/estranyesa, donar/rebre, paraula/silenci, tot/res... Hem d'aprendre a superar les dicotomies per acceptar la diferència.

Recurs: Dinàmica

1. Projectem i mirem el vídeo de la presentació de Paul B. Preciado a l'exposició sobre l'artista Lorenza Böttner:

Qui va ser Lorenza Böttner?, de Paul B. Preciado:

<https://youtu.be/EPbEcTaYGtw?feature=shared>

2. Reflexionem:

- Sovint, la ment humana funciona per dicotomies, és a dir, que sovint pensem que tot és o una cosa o just la contrària.
- Això provoca que les coses o les persones que no encaixen ni en un extrem ni en l'altre ens semblin estranyes o fins i tot perilloses.
- I, quan pensem així, simplifiquem terriblement el món, i en deixem fora experiències i persones excloses del que a nosaltres ens sembla possible, proper, propi del nostre món.
- El cas de l'artista Lorenza Böttner, presentada per Paul B. Preciado, ens ajuda a pensar sobre aquest fet.

3. Ens qüestionem:

- Qui soc? Què soc? Com soc?
- Ho he decidit jo? Com ho he decidit? Si no ho he decidit jo... qui ho ha decidit? De què depèn que jo sigui així?
- Pensem en persones del nostre món que ens resultin «estranyes», «diferents» o «especials»: com les podríem definir?
- Què vol dir ser «normal»?
- Què ens pot ensenyar la diferència? Com em pot ajudar a pensar coses que no havíem pensat mai?
- Rescatem cinc impressions, idees, preguntes, imatges o reflexions que m'han quedat després de mirar el vídeo sobre Lorenza Böttner.

Abril: volem anunciar-te

Motivació del mes

Qui viu la Pasqua no s'ho pot callar. És tan intens el que sentim que ens remou el cor i ens canvia els fonaments. Com callar-s'ho? No hi ha fet important a la vida dels joves que no estigui acompanyat d'innombrables trucades i missatges per explicar-lo, per analitzar-ne cada mínim detall. No hi ha alegria que es vulgui mantenir en secret. I la Pasqua de Jesús és la més gran de les alegries. Els dos grans eixos d'aquest mes són l'acollida i la cura. Es convida a agermanar grups, els més grans amb els més petits, per exemple. Com podem col·laborar junts? Com poden ajudar els més grans a fer que els més petits se sentin acollits? Què poden aportar els petits a la resta de la comunitat?

Setmana 1

La Setmana Santa ens convida a contemplar la profunditat de la vida i la mort, i com les dues s'entrellacen en la nostra existència diària. Ens recorda la importància de la compassió i la redempció en les nostres relacions i decisions. Que aquest temps ens inspire a viure amb generositat i esperança, trobant significat en cada pas del nostre camí.

Recurs: Dinàmica

Què celebrem? Què hi ha darrere del que celebrem? Comptem amb tothom o hi ha realitats que se'ns escapen?

1. Projectem i contemplem la imatge d'Agustín de la Torre.
2. Reflexionem sobre el temps que arriba:
 - Aquest mes celebrem la Setmana Santa: suspenem el ritme habitual, tenim uns dies de vacances i potser assistim a algunes celebracions especials i fem activitats tradicionals, com ara decorar els ous de Pasqua o menjar la mona.
 - Els dies festius ens serveixen per aturar-nos, posar en pausa les nostres activitats quotidianes, poder revisar el que hem fet fins ara i preparar-nos per continuar endavant.
 - Però també ens serveixen per rememorar tradicions, donar ritme al nostre dia a dia i donar sentit a les nostres vides en comunitat.
 - De vegades, en el fons, aquestes experiències amaguen realitats paradoxals.
3. Comentem la imatge.
 - Què ens suggereix?
 - Quines actituds meves em recorden les idees evocades per la imatge?
 - Quines actituds de la meua comunitat em recorden les idees evocades per la imatge?
 - Quines realitats del meu món em recorden les idees evocades per la imatge?
4. Reflexionem sobre les realitats amagades en el fons de la nostra vida quotidiana i també en el fons de les nostres celebracions. Pensem en les vides amagades, invisibilitzades, ignorades o excloses.
 - Quines vides s'amaguen en el fons de la nostra realitat?
 - Què podem fer per visibilitzar-les?
5. Comprometem-nos a mirar el món atentament, per veure les realitats que sovint passen desapercebudes però que formen part del rerefons de la nostra vida quotidiana, tot i que sovint no hi comptem. Sovint són realitats que només les veiem si ens preocupem de mirar-les expressament. Comptem amb elles, fem que puguin comptar amb nosaltres per què aquestes vides també compten.

Imatge: Creu de Setmana Santa, d'Agustín de la Torre:

Setmana 2

Pasqua ens recorda que de la mort pot sorgir la vida i la renovació. Aquesta celebració ens convida a reflexionar sobre els cicles de la vida i la importància de la perseverança i l'esperança en temps difícils. Com la resurrecció porta un nou començament, que Pasqua ens inspira veure els desafiaments com oportunitats per créixer i renéixer. Que la seva significació ens encoratgi a abraçar la nostra pròpia transformació i a viure plenament cada moment.

Recurs: Dinàmica

Les conseqüències de la coherència: creu i resurrecció

1. Reflexionem amb l'alumnat sobre el sentit de la Creu i de la Resurrecció.

- Com sabem, durant la Setmana Santa tenen lloc el judici, la mort i la resurrecció de Jesús. El van matar perquè va criticar durament i va qüestionar profundament les estructures del poder polític i religiós del seu món, va acusar les persones poderoses de ser hipòcrites i injustes, es va posar de part de les persones empobrides, malaltes i rebutjades per la societat, i va dir que totes les lleis i totes les tradicions s'havien de sotmetre a un manament principal: «Estima les altres persones com t'estimes a tu mateix» (Mt 22,34-40). Les autoritats religioses el van denunciar i les autoritats polítiques el van condemnar. Jesús va morir per demostrar a tothom que hi havia algú que estimava fins al final, malgrat les conseqüències. La seva Resurrecció demostra que no hi ha res que pugui aturar l'amor de Déu i la lluita per una vida bona per a totes les persones.

- En el relat de l'Evangelí, la Creu representa tot el que hem d'assumir si volem ser coherents i conseqüents amb les nostres idees fins al final.
 - I la Resurrecció representa el goig i la glòria, el «premi» per haver-ho estat.
2. Reflexionem: quines creus i quines resurreccions veig en mi, en les altres persones, en el meu petit món o en la resta del món?
- Al llarg de la història, moltes persones han estat perseguides, maltractades, empresonades, torturades i assassinades per qüestionar els privilegis dels poderosos i per lluitar per la justícia social. En coneixeu alguns casos? Poseu-los en comú.
 - A més, moltes persones han renunciat a tenir vides còmodes, fàcils, riques i dolces perquè no volien acceptar que hi hagués persones que visquessin vides dolentes, amb injustícies o desigualtats. Segur que en coneixeu alguns casos famosos. Citeu-los.
 - Gràcies a moltes d'aquestes persones, som aquí, vivim així i el nostre món és tal com és avui dia.
 - Us heu trobat alguna vegada en la situació d'haver de renunciar a una cosa bona per a vosaltres per tal d'aconseguir el benefici per a una altra persona o unes altres persones? Si vosaltres no us hi heu trobat, coneixeu algú que s'hi hagi trobat?
 - Segur que recordeu situacions en què heu fet un petit sacrifici per tal d'obtenir un benefici posterior més gran, i segur que, quan l'heu aconseguit, heu sentit una gran satisfacció. Compartiu alguna d'aquestes experiències.

Setmana 3

Pasqua ens recorda que la nostra vida és un tresor únic, ple de significat i potencial. Aprofitem aquesta celebració per valorar cada instant i veure'n la bellesa, comproment-nos a viure plenament amb gratitud i esperança.

Recurs: Dinàmica

Som un tresor. Tinguem-ho en compte!

1. Contemplem la imatge.
2. Comentem les impressions, les reflexions i les idees que ens evoca.
 - Cada persona és un tresor, un regal, un do de Déu. Ho som cadascuna de nosaltres: per a nosaltres mateixos i per als altres.
 - Però, sovint, no ho veiem.. Dirigim la mirada en la direcció equivocada.
3. Ajudem-nos els uns als altres a retrobar el tresor que som:
 - Posem-nos les mans al cor, tanquem els ulls i respirem pausadament.
 - Obrim els ulls i, amb les mans al cor, mirem als ulls les persones que ens acompanyen. Una per una fins a haver-les mirat totes. I pensem quin és el tresor que és cada persona i de quina manera és un regal per a mi.
 - Pensem en tres persones que siguin tresors per a nosaltres. En un paper, els deixem un missatge (un per a cadascuna) explicant-los (amb paraules, dibuixos o com es prefereixi) per què són un tresor per a nosaltres. En algun moment de la setmana, els farem arribar el missatge.

Imatge. *Tresor interior*, d'Agustín de la Torre:

Setmana 4

Pasqua és un recordatori potent de la possibilitat d'un món més just i compassiu. Enmig de la celebració de la resurrecció, trobem la força per lluitar per la igualtat i la dignitat per a tots els éssers humans. Que aquest temps ens inspira comprometre'ns amb la construcció d'un futur on la justícia i la pau prosperin per a tothom.

Recurs: Dinàmica

El desig de justícia global

1. Projectem i llegim un fragment de l'Evangeli:

Evangeli (Mt 25, 34-45):

<https://www.bci.cat/cercador/cercaRapida?fromFastSearch=true&reflink=%20Mt%2025,31-46>

Aleshores el rei digué als de la seva dreta:

—Veni, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam i em donàreu menjar; tenia set i em donàreu beure; era foraster i em vau acollir; anava despullat i em vau vestir; estava malalt i em vau visitar; era a la presó i vinguéreu a veure'm.

Lavors els justos li respongueren:

—Senyor, quan et vam veure afamat i et donàrem menjar? Quan tenies set i et donàrem beure? Quan et vam veure foraster i et vam acollir? Quan anaves despullat i et vam vestir? Quan et vam veure malalt o a la presó i vinguérem a veure't?

El rei els respongué:

—En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi.

Després digué als de la seva esquerra:

—Aparteu-vos de mi, maleïts, aneu al foc etern, preparat per al diable i els seus àngels. Perquè tenia fam i no em donàreu menjar; tenia set i no em donàreu beure; era foraster i no em vàreu acollir; anava despullat i no em vau vestir; estava malalt o a la presó, i no em vau visitar.

Lavors ells li respongueren:

—Senyor, quan et vam veure afamat, assedegat, foraster, despullat, malalt o a la presó, i no et vam assistir?

Ell els contestà:

—En veritat us ho dic: tot allò que deixàveu de fer a un d'aquests més petits, m'ho negàveu a mi.

2. Reflexionem:

- Quin és el sentit d'aquesta paràbola?
- Hem de pensar que tot el que fem a qualsevol persona... ho fem a Déu.
- En quins moments hem vist que alguna persona o alguna comunitat necessitava alguna cosa... i no li ho hem donat? En quins casos sí que ho hem fet? Pensem en situacions concretes (lloc, moment, persones implicades, sentiments, emocions, conseqüències...) i compartim-les.
- Quines poden ser les conseqüències de la indiferència? Com la podem combatre?
- Pensem si a prop de nosaltres hi ha algú que necessiti alguna cosa que nosaltres li podem oferir (persona concreta, circumstància concreta). Fem-ho o comprometem-nos a fer-ho (compromís concret).

Setmana 5

Pasqua ens ensenya que fins i tot en els moments més foscos, la llum de l'esperança brilla amb força. És un recordatori poderós del triomf de la vida sobre la mort i de la llum sobre la foscor. Que aquesta celebració ens inspire a abraçar la esperança i la renovació enmig dels nostres desafiaments, recordant-nos que sempre hi ha una llum que ens guia.

Recurs: Dinàmica

Comptem amb les llums i també amb les ombres del món. Només la foscor pot ser il·luminada

1. Recapitem.

- Amb l'Advent, se'ns anunciava un miracle: Déu, que era una idea llunyana, abstracta, intangible, que pertanyia al més enllà... es feia persona, cos, un cos sensible, vulnerable, que neix en un estable, que necessita cures, que emmalalteix, que pateix, que s'emociona, que gaudeix...
- I, amb el Nadal, neix: ja és aquí. La seva vinguda ho capgira tot i la seva societat es revoluciona: les persones que abans patien ara poden gaudir de la vida, i les persones que abusaven del seu poder ara són posades al descobert.
- Molta gent del poble el va seguir: algunes van transformar radicalment les seves vides, d'altres van anar fent petits canvis... res no tornaria a ser el mateix mai més.
- Amb la Setmana Santa, hem vist com les persones que vivien acomodades en el món injust en què va néixer Jesús van tenir por de perdre els seus privilegis... i, en lloc de transformar-se per assumir l'arribada d'un nou món bo i just, van decidir eliminar-lo, castigant Jesús, insultant-lo i matant-lo a la creu.
- Però les seves idees (justícia global), els seus valors (l'amor incondicional per tothom), la seva manera de tractar la gent (apropant-se a qui pateix, preocupant-se, valorant, cuidant i curant), la seva entrega en posar la seva vida al servei de la vida bona de tothom... van sobreviure, van superar la mort, i la seva força inspiradora impulsa, avui dia, el pensament i l'acció de moltes persones que volen seguir el seu model... malgrat la foscor.

2. Il·luminem la foscor.

- Pensem en cinc situacions concretes en què Déu-Amor es manifesta en les nostres vides: persones, experiències, espais...
- Pensem en cinc situacions concretes que creguem que cal il·luminar: aspectes del nostre món que no ens agraden perquè generen patiment, a nosaltres o a altres persones.
- Pensem de quina manera podem transformar la foscor en llum: què hi podem fer, nosaltres, per il·luminar persones, situacions o realitats que viuen en la foscor?
- Aquesta nit, a casa, amb la família, encenem una espelma i preguem per allò que volem il·luminar. O, encara millor, podem encendre una espelma cada dia de la setmana, i pregar per situacions diverses que volem il·luminar.

Maig: aquí estem

Motivació del mes

Demandar que comptin amb un mateix porta implícita una actitud de disponibilitat i servei. El millor exemple el tenim en la figura de Maria. Disponible sense reserves a la crida de Déu i, alhora, assumint la iniciativa quan era necessari, com va fer a Canà. En un moment en què el curs està arribant al final, és important no perdre la iniciativa, col·locar-nos el «davantal» del servei i posar els nostres dons al servei dels altres i dir-los com Maria: «Compta amb mi».

Setmana 1

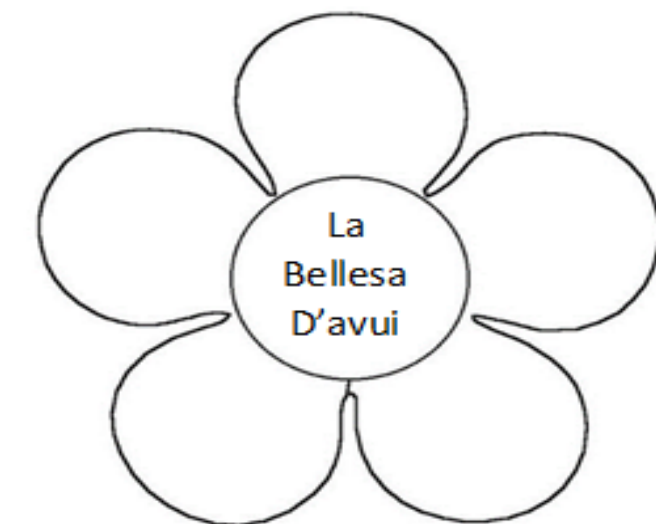
El mes de maig és el mes de les flors, de la bona olor pels carrers. És plena primavera i els nostres sentits s'omplen d'estímuls que ens aporten, en molts casos, sensació de benestar i plaer. Això és la definició de bellesa. Ara bé, la bellesa és quelcom subjectiu. El que és bonic per a una persona, per una altra, potser no ho és, i això també és una riquesa.

Recurs: Dinàmica

Un esclat de colors

- Per parelles, feu una llista de les coses boniques que heu sentit avui des que us heu llevat. Pot ser alguna cosa que heu vist, una paraula que us han dit o un gest que han tingut amb vosaltres i que us ha provocat una bona sensació.
- Agafeu un paper en blanc i dibuixeu-hi un objecte que cregueu que és bonic.
- Al centre del dibuix escriviu-hi: «la bellesa d'avui» i, al voltant, enumereu els elements de la llista que us hagin provocat sensació de benestar.
- Després ho pinteu i ho podeu penjar durant la setmana a la classe.

Per exemple:

Setmana 2

El mes de maig també és el mes que molts cristians i els maristes dediquem a Maria, la Mare de Jesús. Ella, com a mare, sempre va estar al seu costat, de forma incondicional, donant el seu temps i allò que podia pel seu fill i pel projecte que sentia que Déu li havia encomanat. Donar sense esperar res a canvi; sense preguntar... per tal d'ajudar, de deixar que cadascú prengui les seves decisions, de respectar els processos de cadascú.

Recurs: Lectura y dinàmica

Podem llegir unes paraules molt inspiradores escrites per Teodor Suau. Parlen de generositat, de servir els altres, d'omplir-nos per dintre, de deixar que l'altre sigui ell mateix, del respecte per tota persona. Parlen d'amor en profunditat.

Lectura: *De Cafarnaüm a Jerusalem*, Teodor Suau (Publicacions de l'Abadia de Montserrat):

*No vulguis que tots els vents sien teus.
Ni que els aucells cantin tots la teva cançó.
Salmeja tu la tonada de l'aucell que passa i no torna.
Sia el vent senyor dels seus camins!*

*Obre la gàbia al rossinyol que tant estimes.
Si queda, sabràs que ha quedat per tu!
Si fuig, no li corris darrere.
Deixa'l partir.
Sense recança.
El seu vol és la teva joia!*

*Treu aigua del teu pou per als pelegrins.
Omple la teva gerra.
I posa-la ran del camí.
No tornis a mesurar el que han begut.
Alegra't, només, d'haver tret l'aigua del teu pou
i d'haver deixat la gerra ran del camí.*

*Sia el teu cor un hort obert.
Sense bardissa.
Que entrin a collir la teva fruita.
La que vulguin, però, i quan la vulguin.
Que no sempre agrada i a tothom
la que ha estat bona per a tu i a tu t'agrada.*

- Llegim el poema.
- Obrim un debat sobre el que ens transmet.
- En traiem conclusions: la principal hauria de ser que cal viure amb generositat.
- Convidem els alumnes a deixar en una nota adhesiva un missatge agradable per a algú de la classe.

Setmana 3

Maria és una persona que sempre està present en la vida de Jesús i dels Apòstols, però apareix ben poques vegades a l'Evangeli. Sorprenentment, només apareix en aquells moments importants: en el naixement, en la mort, en la resurrecció... I, quan ho fa, ho fa des del servei a la comunitat.

En l'actualitat, hi ha persones que donen la seva vida, a vegades literalment, per aquelles persones amb qui viuen. La majoria de vegades, aquestes persones tan generoses estan invisibilitzades, ja que no apareixen als mitjans de comunicació. Per això, avui us convidem a conèixer-ne algunes.

Recurs: Dinàmica

Visibilitzem els serveis de persones invisibilitzades

- Donem a cada alumne un paperet amb un nombre de l'1 al 10.

- Tot seguit, els demanem que engeguin l'ordinador i que cerquin aquesta pàgina web:
- Pàgina web: *10 personas que han entregado su vida por los demás*:
<https://es.aleteia.org/2020/06/24/10-personas-que-han-entregado-su-vida-por-los-dem-as-en-2017/>
- A continuació, han de llegir la informació del personatge que els hagi tocat en funció del seu nombre i, després, les dues o tres persones que tinguin un mateix personatge el poden explicar conjuntament als altres companys i companyes.

Setmana 4

Maria és un far de compassió i dedicació, guiant-nos amb amor i entrega desinteressada. La seva figura inspira a ser altruistes i preocupar-nos pels altres. Que el seu exemple ens recordi la importància de servir amb generositat i empatia en la nostra pròpia comunitat

Recurs: Vídeo

Madre Teresa de Calcuta, una vida dedicada a los olvidados del mundo:

<https://www.youtube.com/watch?v=7ytGOEq5QOU>

Teresa de Calcuta, l'actitud de servei

Maria va ser una dona servicial. Maria no dubta, reacciona de pressa, surt ràpidament cap a les muntanyes per ajudar la seva cosina Elisabet. De seguida demana a Jesús que ajudi els nuvis en les noces de Canà quan hi faltava vi. No espera, sempre està disposada a ajudar, perquè això forma part de la seva manera d'entendre la vida.

Avui recordem una dona que va dedicar gairebé 45 anys de la seva vida a ajudar els més necessitats amb una felicitat i un optimisme impressionants. Aquesta increïble dona va ser Teresa de Calcuta.

Després de mirar el vídeo, reflexionem:

- La nostra actitud és semblant a la de Teresa de Calcuta?
- Ens preocupem pels altres?
- Correm a ajudar els qui ens necessiten?
- Pensa en alguna dona del teu entorn que sigui referent per la seva generositat o per la disponibilitat amb les persones que la necessiten.

Juny: fins a la fi del món

Motivació del mes

En acabar aquest curs, desitgem que els infants i joves hagin après a ser més protagonistes. No només pel que fem en el dia a dia a les obres educatives maristes, sinó perquè esperem que ells i elles siguin transformadors del món. Marcel·lí Champagnat deia que totes les diòcesis del món entraven en el seus plans. El món és avui dia molt més proper gràcies a la globalització i al món digital. És en aquest món on els joves han nascut i on millor es desenvolupen. Per això els infants i els joves estan cridats a actuar i és hora d'ampliar els nostres horitzons de missió deixant que ells ens guiïn cap als nous confins del món.

Setmana 1

El mes de juny hi ha moltes coses a celebrar. Una d'elles és la festa de Sant Marcel·lí Champagnat. El dia 6 de juny. Però no és un record històric, sinó un repte a seguir somniant com ell. Si bé el mes de juny és un mes de cloenda, us proposem que també sigui un moment de somni de nous projectes, com si fos un nou començament.

Aquí teniu una cançó que parla d'aquest nou començament des de la visió de Marcel·lí si avui estigués amb nosaltres. I és que el projecte i el somni que va tenir ell en els seu moment continua viu i l'hem d'anar actualitzant ara i aquí, des de la realitat actual i a partir de les necessitats emergents.

Recurs: Cançó

Un nou començament, de Jordi Vicente i Raül Juan:

https://youtu.be/mdUX09aRmdY?si=6ZDjtgBAR_12m4I9

- Escoltem la cançó i projectem la lletra mentre l'escoltem.
- Demanem als alumnes que es quedin amb una frase que els hagi agradat i que l'escriuin ben gran a la seva agenda en un dels dies d'aquesta setmana.
- Tot seguit, podem demanar-los que comparteixin què significa per a ells la frase escollida.

Setmana 2

Marcel·lí era una persona que posava tota la confiança en Maria. Per Marcel·lí, Maria era una referent i moltes vegades, quan semblava que no hi havia cap solució, Champagnat pregava per tal que Maria els ajudés o els donés llum davant les dificultats. És indubtable la confiança que Marcel·lí tenia en Maria.

Vegem-ne un exemple.

Era el mes de febrer de 1823. Un dels Germans de Bourg-Argental estava greument malalt. El Pare Champagnat no volia deixar morir el germà sense el consol de veure'l i donar-li la seva benedicció.

Feia mal temps i el terra estava cobert de neu, cosa que no el va fer enrere per emprendre el camí a peu i anar a la comunitat del malalt tan bon punt es va assabentar que estava en perill. Després de beneir-lo i consolar-lo, es va disposar a tornar a La Valla, per més que van intentar dissuadir-lo, per la quantitat de neu caiguda aquell dia i pel persistent temporal. Portat per la seva audàcia, el Pare va decidir no fer cas dels precés dels Germans ni dels consells dels seus amics. Aviat se'n penediria.

Per tornar a La Valla en companyia del Germà Estanislau, va haver de creuar les muntanyes de Pilat. Tot just havien fet dues hores de marxa, es van perdre. Incapaços de trobar cap rastre de camí, van anar a la deriva o, més aviat, a la bona de Déu. Es van trobar amb un fort temporal d'aigua i neu que els impedia veure cap a on caminaven, fins al punt que no sabien si avançaven o retrocedien. Després de diverses hores de caminar perduts, el Germà Estanislau es va sentir tan defallit que el Pare Champagnat va haver d'agafar-lo del braç

per guiar-lo i mantenir-lo dret. Però, vençut pel fred i la neu, ben aviat ell també es va sentir defallir i va haver d'aturar-se. Es va dirigir al Germà i li va dir: «Estimat amic, si la Verge Santíssima no ve en ajuda nostra, estem perduts. Acudim a ella i supliquem-li que ens tregui del perill en què ens trobem de perdre la vida coberts per la neu, enmig d'aquests boscos». En dir aquestes paraules, va sentir com el Germà se li anava de les mans i es desplomava de cansament. Ple de confiança, es posà de genolls al costat del Germà, que semblava haver-se esvanit, i resà fervorosament una oració. Després, intentà incorporar el Germà i fer-lo caminar. Tot just havien fet deu passos, van veure una llum que brillava no lluny d'allà, ja que era de nit. S'encaminaren cap a la llum i arribaren a una casa on van passar la nit. Tots dos estaven congelats de fred; tots dos, sobretot el Germà, van trigar a recuperar-se.

El Pare Champagnat va confessar diverses vegades que, si no els hagués arribat l'ajuda en el moment precís, tots dos haguessin mort, i que la Santíssima Verge els havia lliurat d'una mort segura.

Recurs: Dinàmica

Amb qui compta Marcel·lí?

- S'explica als alumnes que una de les persones importants per a Marcel·lí Champagnat era Maria. Maria era una referent per a ell i, per això, li confiava tot el que feia.
- Després de llegir en veu alta el fragment sobre la pèrdua enmig de la neu, insistim que Marcel·lí comptava amb Maria. Sentia que ella li deia sempre «compta amb mi».
- Tot seguit, els plantegem la pregunta següent:
 - > Quines són les persones que sempre estan al teu costat i a les quals pots recórrer sempre que ho necessites?
- Un cop tots hagin respost, demanem als alumnes que, al llarg del dia o de la setmana, enviïn un missatge a aquestes persones a través del canal que creguin convenient per dir-los que són importants per a nosaltres i que elles també poden comptar amb nosaltres.

Setmana 3

Estem vivint en un món globalitzat que va tan de pressa que no ens parem a apreciar les coses més petites ni les persones que tenim al nostre costat. Les xarxes socials han fet que tot sigui més accessible i que tots estiguem connectats, però no podem oblidar-nos de continuar sent una família global, una família amb què poder comptar i a la qual acudir sempre.

Recurs: Imatge de l'Hermitage

Aquesta imatge, que es va fent cada cop més coneguda a les obres maristes, representa l'Hermitage, la casa mare dels Maristes. Aquesta casa està sostinguda en braços de Marcel·lí, però, com podem veure, hi ha moltes persones de molts colors diferents. Aquests colors representen la diversitat del món marista i de les persones que en formem part.

Projectem la imatge a l'aula i dediquem un moment de compartir les nostres impressions:

- Què veieu en aquesta imatge? Sabeu què és?
- Quina casa creieu que és?
- Què creieu que significa la imatge? Quin significat us ha semblat que tenia a primera vista?

L'objectiu d'aquesta activitat és sentir-se part d'una comunitat que brilla. La comunitat marista és diversa i emet llums de molts colors, però totes les llums juntes fan molta més llum que individualment i per separat.

Setmana 4

Els nens i joves són el futur d'aquest món i la continuació de la missió de Marcel·lí. El lema d'aquest any ens ha animat a no deixar d'escoltar aquesta crida que ens fan cadascun dels nens i joves amb qui treballem per donar-los un protagonisme real que els ajudi en el seu creixement, que els faci discernir com viure en la societat actual des d'una perspectiva de trobada amb un mateix, amb els altres i amb Déu.

Recurs: Dinàmica

A què et compromets per mantenir viu el somni de Marcel·lí Champagnat? Quin lloc vols ocupar a la taula?

En recursos anteriors ja hem vist que tots formem part de la comunitat de maristes que continuen vivint i vibrant per portar a terme el somni de Marcel·lí Champagnat en l'actualitat. Tots som una d'aquestes llums que emanen de l'Hermitage.

A més, tots estem al voltant de la mateixa taula, com diu la cançó. I tu, quin lloc ocupes a la taula? Quin lloc t'agradaria ocupar? Per què? Què poses a la taula per a què tothom en frueixi? Quines qualitats poses al servei dels altres per enriquir-vos mútuament?

- Es posa la imatge de la taula de La Valla i se'ls explica que aquesta era la taula que tenia la primera comunitat.
- Es posa la imatge d'una taula parada i se'ls diu que han d'indicar una cosa bona o una qualitat seva que volen posar al servei dels altres, amb la qual tots podem comptar per fer realitat el somni de Marcel·lí Champagnat avui dia. Simbolitzem aquesta qualitat amb un estri per parar taula (plat, got, forquilla, cullera, ganivet, tovalló...).
- Cadascú pot afegir un dels objectes per parar taula simbolitzant alguna qualitat pròpia.

Setmana 5

Marcel·lí tenia una frase molt important per a ell i que va voler transmetre als germans: «totes les diòcesis del món entren a les nostres mires». Amb aquesta afirmació volia dir que el missatge de l'Evangeli i l'estil marista podien arribar a tot arreu i que tothom en podia gaudir.

Ara que acaba el curs, ens podem preguntar... i ara, què? Ara que hem viscut un any junts, quins són els reptes que ens queden i que tenim per davant?

Recurs: Dinàmica

Caminem junts amb Marcel·lí Champagnat cap als nostres reptes

Mira la imatge que tens aquí. Es tracta de Marcel·lí Champagnat, que corre de pressa cap als reptes que creu urgents. Imagina que ets Marcel·lí i digues quins creus que són els reptes que tenim com a alumnes d'una escola marista, o com a membres d'una societat que contínuament està canviant.

Imatge:

Podem preparar una cartolina amb una M dibuixada ben gran, de Maristes o de Marcel·lí i, a dintre, hi podem anar escrivint els reptes que ens plantegem.

Per acabar el curs i el mes de juny, escoltem una cançó.

Recurs: Canciones.

Tú serás hoy Champagnat, de Kairoi:

<https://www.youtube.com/watch?v=rtImmjQb6Ek>

Marcel·lí, de Kairoi:

<https://www.youtube.com/watch?v=E2TJmknyz1k>